

บทที่ 2

การศึกษาตามอัธยาศัยและแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

แนวคิดสำคัญของการเรียนรู้ในชุมชนประกอบด้วย

- 2.1 การศึกษาตามอัธยาศัย
- 2.2 แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
- 2.3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนประเภทต่างๆ
- 2.4 ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน
- 2.5 ห้องสมุดประชาชน

2.1 การศึกษาตามอัธยาศัย

2.1.1 ความหมายของการศึกษาตามอัธยาศัย

การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นได้จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยเรียนรู้จากการทำงาน จากบุคคล จากครอบครัว จากสื่อมวลชน จากแหล่งความรู้ต่างๆ โดยลักษณะการเรียนรู้ส่วนใหญ่เป็นการเรียนเพื่อความรู้อันนันทนาการ อีกทั้งสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและเกิดขึ้นในทุกช่วงวัยตลอดชีวิต

2.1.2 กิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัย

กิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นกิจกรรมการศึกษาเป็นการเรียนรู้ตามวิถีชีวิต เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม การเรียนจะไม่มีหลักสูตร ไม่มีเวลาเรียนที่แน่นอน ไม่มีการลงทะเบียน ไม่มีการวัดประเมินผล ตลอดจนไม่มีวุฒิบัตร เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ จากสภาพแวดล้อมต่างๆในสังคม ซึ่งสามารถจำแนกโปรแกรมของการศึกษาตามอัธยาศัยได้ดังนี้ (วิระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, 2545)

1) โปรแกรมการศึกษาตามอัธยาศัยของห้องสมุดต่างๆ ห้องสมุดเป็นแหล่งบริการให้ความรู้และข่าวสารข้อมูลให้กับประชาชน นักศึกษา เด็ก ผู้ใหญ่ ที่มีความสนใจและใฝ่หาความรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง ห้องสมุดจะทำหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมความรู้แก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย ดังนั้นห้องสมุดจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม และ

สนับสนุนการสอนในโรงเรียน ตลอดจนการเรียนรู้ด้วยตนเองของประชาชนในลักษณะการศึกษาตามอัธยาศัย

การจัดกิจกรรมในห้องสมุดทุกประเภท จะประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญๆ เช่น กิจกรรม การบริการหนังสือหมุนเวียน กิจกรรมบริการการอ่าน กิจกรรมนิทรรศการ กิจกรรมเล่านิทาน กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ มุมหนังสือ เช่น มุมวิทยาศาสตร์ มุมเด็ก มุมอาชีพ ฯลฯ ตลอดจนกิจกรรมห้องสมุดเคลื่อนที่ เป็นต้น

2) โปรแกรมการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยของเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน สื่อมวลชน ปัจจุบันมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย โดยทั่วไปสื่อมวลชนมีหน้าที่ในการให้การศึกษาตามอัธยาศัยเกี่ยวกับการให้ความรู้ต่างๆ ทั้งในด้านการเมือง อาชีพ เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และบันเทิง เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำงาน จากประสบการณ์ การฟัง การอ่าน และการศึกษาค้นคว้า โดยมีสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ที่สำคัญ คือ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร วารสาร เป็นต้น

3) โปรแกรมการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยโดยสื่อสารมวลชน สื่อมวลชนในปัจจุบันมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย เนื่องจากในปัจจุบันมีความก้าวหน้าทาง สื่อเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารที่สำคัญในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ สังคม จึงทำให้สื่อสารมวลชนมีความสำคัญอย่างมาก โดยทั่วไปโปรแกรมการจัดการศึกษาโดยสื่อมวลชนมีทั้งศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์

4) โปรแกรมการเรียนรู้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของชุมชน เป็นวิทยาการที่มีคุณค่าต่อบุคคลและสังคมเป็นอย่างยิ่ง ภูมิปัญญาชาวบ้านประกอบด้วย ภูมิปัญญาของผู้รู้ วัฒนธรรมและองค์ความรู้ของชุมชน ซึ่งได้รับการสั่งสมและสืบทอดต่อกัน

5) โปรแกรมการเรียนรู้จากสื่อพื้นบ้าน เป็นการเรียนรู้จากการแสดงหรือการเล่นที่แฝงไว้ด้วยวัฒนธรรมของชาวบ้านที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่มีเป้าหมายเพื่อความบันเทิง ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตลอดจนจรรโลงใจ สื่อพื้นบ้านมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ ค่านิยม และคุณธรรม ตัวอย่างสื่อพื้นบ้าน เช่น ลิเก หมอลำ ลำตัด เพลงลูกทุ่ง เป็นต้น

6) โปรแกรมการเรียนรู้จากครอบครัว ครอบครัวเป็นแหล่งการเรียนรู้ตั้งแต่เกิด ที่จะสอนให้มนุษย์มีแบบแผนในการดำรงชีวิต ซึ่งขึ้นอยู่กับครอบครัวนั้นๆ นอกจากนั้นจะสอนให้เด็กเลือกรับข่าวสารที่ดีที่สุด รู้จักการคิดและการตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องมีเจตคติทั้งต่อตนเองและสังคม โดยวิธีการบอกเล่า สั่งสอน สาธิตให้ดู ศึกษาดูงาน เป็นต้น

ในส่วนของการจัดกิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัย สามารถแบ่งเป็น 2 ด้านดังนี้

1) การจัดกิจกรรม มีดังนี้

1.1) การเรียนรู้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของชุมชน เป็นแหล่งวิทยาการที่มีคุณค่าต่อบุคคลและสังคมเป็นอย่างยิ่ง ภูมิปัญญาชาวบ้านประกอบด้วยภูมิปัญญาของผู้รู้ วัฒนธรรมและความรู้ของชุมชน ซึ่งได้รับการสั่งสมและถ่ายทอดสืบต่อมา

1.2) การจัดกลุ่มสนใจ เป็นการจัดการศึกษาตามสภาพปัญหา ความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตด้วย

1.3) กลุ่มเสวนาหรืออภิปราย เป็นการรวมกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนกัน และต้องการแสดงความคิดเห็น โดยการเปิดเวทีพูดคุย วิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องนั้นๆ อย่างเสรี และเป็นประชาธิปไตยต่อสาธารณชน เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบ

1.4) กิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรม เป็นรูปแบบพิธีการที่กระทำสืบทอดจากบรรพบุรุษมาเป็นเวลานาน จนกลายเป็นจารีตประเพณี และอนุรักษ์ต่อกันไป เช่น การรดน้ำดำหัวในประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

1.5) พ่อแม่สอนลูก เป็นรูปแบบการเรียนรู้ตามอัธยาศัยที่ชัดเจนที่สุด เกิดขึ้นตามธรรมชาติและจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.6) การเรียนรู้จากประสบการณ์ของกลุ่มอาชีพ เช่น การทำแจมพุดสมุนไพรจากผู้ชำนาญการ เป็นต้น

1.7) การเข้าค่าย เป็นกิจกรรมที่นักเรียน นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนรู้ในศาสตร์แขนงใดแขนงหนึ่งร่วมกัน และมีวัตถุประสงค์เพื่อไปอยู่ร่วมกันและศึกษาในเรื่องนั้นๆ เช่น การเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

1.8) คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการสื่อสารที่ให้ความรู้อย่างจับใจ สามารถนำมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้ทั้งในการจัดการศึกษาในโรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียน และ การศึกษาตามอัธยาศัยได้เป็นอย่างดี

2) การให้บริการ มีดังนี้

2.1) ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นแหล่งบริการข่าวสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเพื่อสร้างนิสัยการอ่าน ป้องกันการลืมนั่งสื่อและเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองแก่ประชาชน

2.2) ศูนย์การเรียนรู้ เป็นสถานที่จัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อการสอนหลายรูปแบบ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งกลางทำหน้าที่ประสานงานกับแหล่งวิชาการ ความรู้ข่าวสารแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายในชุมชน

2.3) อินเทอร์เน็ต เป็นระบบการหาความรู้ในศาสตร์และสาขาต่างๆ โดยวิธีการสืบค้นข้อมูลจากคอมพิวเตอร์

2.4) นิทรรศการ เป็นการนำเสนอเนื้อหาทางวิชาการมาจัดในรูปของสิ่งแสดงซึ่งอาจจะเป็นของจริง ของจำลอง เป็นต้น

2.5) การท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพักผ่อนและความเพลิดเพลินแต่ในขณะเดียวกันผู้ท่องเที่ยวก็จะได้รับความรู้ด้วย ทำให้เกิดประสบการณ์ตรง และได้เรียนรู้ในขณะเดียวกัน

2.6) พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยตลอดเวลา มีโอกาสสัมผัสด้วยตนเอง

2.7) ห้องสมุดประชาชน เป็นสถานที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในบางแห่งอาจจะจัดการเรียนการสอนด้วยสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

2.8) หน่วยภาพยนตร์เคลื่อนที่ เป็นการออกหน่วยโดยทางรถยนต์หรือเรือเคลื่อนที่ไปตามชุมชน เพื่อนำสื่อภาพยนตร์ไปฉายเพื่อความเพลิดเพลิน ในขณะเดียวกันผู้ชมก็ได้ความรู้จากเนื้อหาในภาพยนตร์นั้นๆ ด้วย

2.1.3 ความสำคัญของการศึกษาตามอัธยาศัยในการปฏิรูปการศึกษา

การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถทำได้ทันที คือ การที่โรงเรียน ชุมชน สถาบันชุมชน เอกชน องค์กรทุกฝ่ายร่วมมือกันจัดการศึกษาที่ขยายวงกว้างออกสู่ชุมชนและธรรมชาติ โดยมีหลักการพื้นฐานความคิด (สุมน อมรวิวัฒน์ อ้างถึงใน อาชัญญา รัตนอุบล, 2547) ดังนี้

- 1) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้กับทุกคนในทุกสถานที่ ทุกเวลา
- 2) แหล่งเรียนรู้ของชุมชนมีอยู่มากมายทั้งที่เป็นองค์กรจัดตั้ง สถาบันในชุมชน วิถีชีวิต การทำมาหากิน ประเพณี พิธีกรรมและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
- 3) การเรียนรู้ที่ดี เกิดจากการที่ทุกฝ่ายสร้างเครือข่ายของการเชื่อมโยงประสบการณ์ เกิดสังคมการเรียนรู้และสังคมคุณธรรม
- 4) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ เป็นกระบวนการที่มีความสุข สร้างสรรค์ความคิดและประสบการณ์ชีวิตที่มีคุณค่า

สถานศึกษาและหน่วยงานทั้งหลายในสังคมสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ตาม มาตรา 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ดังนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงปรารถนาไว้ในทุกวิชา
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

2.2 แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

2.2.1 ความหมายของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

แหล่งการเรียนรู้เป็นสิ่งที่อยู่ในสังคมรอบๆตัวเราที่เป็นทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต เป็นสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ที่ทำให้คนในสังคมเกิดการ เรียนรู้และเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.2.2 ความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนต่อศึกษานอกระบบ

แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนมีความสำคัญต่อศึกษานอกระบบใน 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้ (สุมาลี สังข์ศรี, 2535)

1) การศึกษานอกระบบด้านพื้นฐาน

การศึกษานอกระบบขั้นพื้นฐานประกอบด้วยกิจกรรมการสอนอ่าน-เขียน สำหรับผู้ที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ การศึกษานอกระบบสายสามัญ ซึ่งเทียบเท่าการศึกษาในระบบ โรงเรียนระดับประถม มัธยมต้น และมัธยมปลาย การจัดการศึกษานอกระบบประเภทการศึกษา พื้นฐาน ได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนลักษณะดังต่อไปนี้

1.1) กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเขียนสำหรับผู้ที่ยืมหนังสือหรือผู้อ่าน ไม่ออกเขียนไม่ได้ กิจกรรมนี้ใช้แหล่งการเรียนรู้ชุมชนดังนี้

1.1.1) ใช้เป็นสถานที่จัดการเรียนการสอน เช่น ใช้บริเวณวัด ใช้สถานที่ ของที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน ใช้ศาลากลางบ้าน ฯลฯ

1.1.2) ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ ในการสอนอ่าน-เขียนเนื้อหาที่สอนมักจะ เกี่ยวกับสภาพการดำเนินชีวิต ดังนั้นวิทยากรอาจจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา ป่าไม้ มาเป็นเนื้อหาในการเรียน

1.1.3) ใช้วิทยากรจากแหล่งความรู้ในบางแห่ง ในการจัดกิจกรรมสอน อ่าน-เขียน อาจจะขอวิทยากรจากโรงเรียนในหมู่บ้านหรือนิมนต์พระจากวัดในหมู่บ้านเป็นผู้สอน

1.1.4) ใช้เป็นแหล่งทบทวนทักษะการอ่านเขียน แหล่งการเรียนรู้
อย่างเช่น ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชนหรือห้องสมุด สามารถเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่
ประชาชนผู้เรียนอ่านเขียน มาฝึกการอ่านเขียนเพื่อไม่ให้ลืมหนังสือ

1.2) กิจกรรมการศึกษานอกระบบสายสามัญที่เทียบเท่าระดับประถมและ
มัธยมศึกษา กิจกรรมนี้ใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1.2.1) ใช้เป็นสถานที่พบกลุ่ม ในกิจกรรมการศึกษานอกระบบสายสามัญ
ที่เทียบเท่าระดับชั้นต่างๆ นั้นต้องมีการพบปะระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเป็นระยะๆ เช่น ทุกสัปดาห์
วิทยากรผู้จัดอาจจะขอใช้สถานที่ของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนเป็นสถานที่พบกลุ่ม เช่น
ที่โรงเรียนในชุมชน ที่วัด ฯลฯ

1.2.2) ใช้วิทยากรจากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนบางแห่ง เช่น โรงเรียน
ห้องสมุดประชาชน มีครูและเจ้าหน้าที่ที่อาจจะมาช่วยเป็นวิทยากรในการเรียนการสอนได้

1.2.3) เป็นแหล่งในการค้นคว้าหาความรู้ แหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด
ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน หน่วยงานต่างๆ ในท้องถิ่น สามารถเป็นสถานที่ที่ผู้เรียนมา
ค้นคว้าหาข้อมูลความรู้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา

1.2.4) เป็นสื่อในการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ประเภททรัพยากรธรรมชาติ
โบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีอยู่ในชุมชนสามารถนำมาเป็นสื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน
ในระดับชั้นต่างๆ ได้

2) การศึกษานอกระบบด้านทักษะอาชีพ

การศึกษานอกระบบด้านทักษะอาชีพ ประกอบด้วย การฝึกอาชีพระยะสั้น
การฝึกอาชีพระยะยาว การฝึกอาชีพแบบกลุ่มสนใจ การฝึกอาชีพในลักษณะต่างๆ ได้ใช้ประโยชน์
จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนในลักษณะดังนี้

2.1) ใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรม การฝึกอบรมโดยขอใช้สถานที่ของแหล่ง
การเรียนรู้ เช่น ที่วัด โรงเรียน สถานประกอบการในชุมชน เป็นต้น

2.2) ใช้เป็นสถานที่ศึกษาดูงาน การฝึกอบรมวิชาชีพ ในบางวิชาอาจจะใช้ดูงาน
เช่น การฝึกอบรมด้านการเกษตร สถานที่ดูงานอาจจะเป็นบ่อเลี้ยงปลา ไร่เกษตร เป็นต้น

2.3) ขอใช้วิทยากรของแหล่งการเรียนรู้ ในการฝึกอบรมวิชาชีพในหลายสาขาวิชาได้แก่ ประชาชน นอกจากจะใช้วิทยากรที่เกี่ยวข้องแล้ว อาจจะใช้วิทยากรจากสถานศึกษา หรือจากสถานประกอบการ เป็นต้น

2.4) ใช้เป็นสื่อหรือวัสดุในการฝึกวิชาชีพ การฝึกวิชาชีพในหลายสาขาวิชา อาจื่อนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนเป็นวัสดุฝึก เช่น ไม้ไผ่ ยางพารา ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน

3) การศึกษานอกระบบด้านการให้ข่าวสารข้อมูลและความรู้ทั่วไปเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษาประเภทนี้ได้แก่ การเชิญวิทยากรจากภายในและภายนอกชุมชน มาให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เช่น ด้านสุขภาพ ด้านกฎหมาย ด้านการเมือง เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบประเภทนี้ใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนในลักษณะดังต่อไปนี้

3.1) ใช้เป็นสถานที่ในการจัดฝึกอบรม ในการให้ความรู้เรื่องที่เป็นต่อชีวิตเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนนั้นอาจจะจัดโดยใช้ศาลาวัด ขอใช้ห้องประชุมโรงเรียน ฯลฯ

3.2) ใช้เป็นสถานที่ดูงาน เช่น ประชาชนในหมู่บ้าน ก เจ้าหน้าที่ผู้จัดการอบรมอาจื่อนำผู้เข้ารับการอบรมมาศึกษาดูงานเพื่อให้ได้แนวทางไปปฏิบัติ

3.3) ใช้เป็นสื่อหรือวัสดุประกอบการอบรม ทรัพยากรในชุมชนสามารถนำมาประกอบการเรียนการสอนได้

3.4) ใช้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน ห้องสมุดประชาชนประจำอำเภอ ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด เป็นต้น

2.2.3 ประเภทของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนในลักษณะของการจัดการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการว่าเป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นตามวิถีชีวิต เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ จากการทำงาน จากครอบครัว จากสื่อ จากแหล่งความรู้ต่างๆ ในชุมชน เรียนรู้ได้ตลอดเวลา ซึ่งกรมการศึกษานอกโรงเรียนโดยแบ่งแหล่งที่จะให้ประชาชนได้เรียนรู้ตามอรรถาธิบายออกเป็น 6 ประเภท คือ

1) ห้องสมุดต่างๆ เช่น ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัย ห้องสมุดของหน่วยงานเอกชน ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดวัด

- 2) เครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน สถานีอนามัยตำบล สำนักเกษตรตำบล สำนักวิชาต่างๆ ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน แหล่งความรู้ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ หรือตามวิถีชีวิตของชาวบ้าน
- 3) สื่อสารมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วารสาร นิตยสาร จุลสารโปสเตอร์ เป็นต้น
- 4) ภูมิปัญญาชาวบ้าน ได้แก่ ภูมิปัญญาของผู้รู้ วัฒนธรรม และความอยากรู้ของชุมชน
- 5) สื่อพื้นบ้าน ได้แก่ เพลง ดิเก หมอลำ หนังตะลุง มโนราห์ ลำตัด
- 6) ครอบครัว ได้แก่ การอบรมสั่งสอน การให้ความรู้การดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ จากพ่อแม่

2.2.4 ปัญหาที่พบเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

ปัญหาที่พบเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน แบ่งเป็น 3 ปัญหาหลักคือ ปัญหาด้านการสร้างหรือการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ปัญหาด้านการบริหารและการดูแลรักษาแหล่ง การเรียนรู้ในชุมชน และปัญหาจากการใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน (สุมาลี สังข์ศรี, 2545)

ปัญหาในด้านการสร้างและการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ชุมชน มีดังต่อไปนี้

- 1) ไม่มีการสร้างหรือพัฒนาเพิ่มเติม แหล่งการเรียนรู้ประเภทนี้ส่วนใหญ่ไม่มีการสร้าง เพิ่มเติมมาเป็นเวลานานแล้ว
- 2) แหล่งการเรียนรู้ยังไม่มีหลากหลาย ที่ผ่านมาก็จะมีการสร้างหรือพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ขึ้นมาในชุมชน ก็มักจะเป็นแหล่งการเรียนรู้ประเภทเดียวกันทุกชุมชน ทำให้ไม่มีจุดเด่นหรือมีความหลากหลายเท่าที่ควร
- 3) เจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติยังไม่มีส่วนร่วมเท่าที่ควร แนวความคิดในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ส่วนใหญ่มาจากส่วนกลางเป็นผู้คิด ผู้กำหนดและผู้จัดการงบประมาณ เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติยังไม่มีโอกาสได้นำเสนอแนวความคิดเท่าที่ควร
- 4) ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยในการสร้างแหล่งความรู้ประเภทต่างๆ เท่าที่ผ่านมาหน่วยงานเป็นผู้คิดวางแผนและดำเนินการสร้างเองโดยไม่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมเสนอความคิดเห็นมากนัก

5) ไม่มีนโยบายหรือแผนงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับการสร้างหรือการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ไม่มีการให้แนวทางว่าจะมีการสนับสนุนให้สร้างแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนอย่างไร ดังนั้นเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติจึงไม่รู้ว่าควรจะเสนอความคิดเห็นอย่างไร

6) เจ้าหน้าที่ผู้จัดการศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งจะมีผลอย่างมากต่อการสร้างและการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

แนวทางการแก้ปัญหา

1) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ให้เจ้าหน้าที่และบุคลากรทุกระดับรู้ว่าคืออะไร มีลักษณะอย่างไร มีความสำคัญอย่างไร เป็นต้น

2) มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน หน่วยงานส่วนกลางควรมีการกำหนดนโยบายให้ชัดเจนว่าจะมีการรณรงค์เพื่อพัฒนาแหล่งการเรียนรู้อย่างหลากหลายขึ้นในชุมชน เพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต และนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติในทุกพื้นที่

3) มีการจัดทำแผนในระดับพื้นที่ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง จึงควรให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในระดับพื้นที่ทำการสำรวจและจัดทำแผนว่าในชุมชนที่รับผิดชอบควรจะมีการสร้างหรือพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนใดขึ้นบ้าง

4) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดแผนในการสร้างหรือพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในแต่ละชุมชน ควรส่งเสริมให้ประชาชน ผู้ซึ่งรู้สภาพปัญหาในชุมชนของตนเป็นอย่างดี ได้ร่วมให้ข้อเสนอแนะเพื่อจะได้สร้างแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองความต้องการของชุมชน

5) หน่วยงานส่วนกลางสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรในการจัดสร้างหรือพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนบางชนิด อาจจะต้องมีการใช้งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ นอกจากที่จะขอความร่วมมือจากหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานกลางควรให้การสนับสนุนด้วย

ปัญหาด้านการบริหารและการดูแลรักษาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งเรียนรู้อาจจะยังไม่จัดบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้เท่าที่ควร โดยทำกิจกรรมไปตามบทบาทที่มีอยู่ โดยที่ไม่ทราบว่าจะงานที่ทำเป็นกิจกรรมที่ประชาชนสามารถหาความรู้ได้ เพราะฉะนั้นการบริหารยังไม่เป็นไปเพื่อมุ่งให้เกิดการเรียนรู้ เพราะฉะนั้น อาจจะต้องเพิ่มการประชาสัมพันธ์ ปรับบริการ ปรับกิจกรรมให้มาสู่การให้การศึกษาเพื่อการเรียนรู้มากขึ้น

แนวทางการแก้ปัญหา มีดังนี้

- 1) ควรชี้แจงให้กรรมการและผู้เกี่ยวข้องในการบริหารและดูแลแหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ให้เข้าใจถึงบทบาทและความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้ดังกล่าว
- 2) ควรพิจารณาหาวิธีการที่จะจัดกิจกรรมที่หลากหลายในแหล่งการเรียนรู้ให้เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และจูงใจให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม ให้มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
- 3) หาวิธีให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม รับผิดชอบการบริหารจัดการแหล่งการเรียนรู้ เช่น ให้ประชาชนหมุนเวียนเข้ามาเป็นกรรมการ
- 4) ควรมีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมของแหล่งการเรียนรู้เป็นระยะ เพื่อนำผลมาเป็นแนวทางในการพัฒนา
- 5) หน่วยงานควรประกาศเกียรติคุณแก่คณะกรรมการบริหารที่บริหารและดูแลแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ชุมชนอื่นๆ
- 6) สร้างเครือข่ายแหล่งการเรียนรู้ โดยให้แต่ละแหล่งการเรียนรู้ช่วยเหลือสนับสนุนกัน ในการจัดกิจกรรม
- 7) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมหาทุนช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของแหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ เพราะถือได้ว่าเป็นแหล่งที่จะให้ความรู้แก่ประชาชนได้
- 8) ควรมีการประสานงานระหว่างกรรมการผู้รับผิดชอบของแหล่งการเรียนรู้ให้มีความเข้าใจว่า สถานที่ดังกล่าวสามารถเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่จะให้ความรู้แก่ประชาชนได้ และแนะแนวทางว่าเขาควรเตรียมตัวในส่วนใด จัดอย่างไร จัดกิจกรรมอะไร เพื่อที่จะได้เผยแพร่กิจกรรมของเขาให้เป็นความรู้แก่ประชาชนต่อไป

ปัญหาจากการใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

ในการใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน พบว่ามีปัญหาในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ยังใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ชุมชนน้อย เมื่อเทียบสัดส่วนกับกิจกรรมที่จัด
- 2) บุคลากรของหน่วยงานไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน เช่น ในเรื่องความสำคัญ ประโยชน์ ลักษณะการใช้ เป็นต้น
- 3) ไม่เห็นความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้ ไม่มีตัวอย่างให้เห็นว่าสามารถที่จะนำแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนมาช่วยในการจัดกิจกรรมการศึกษาในระบบได้อย่างไร

- 4) ไม่มีแหล่งข้อมูลว่ามีแหล่งการเรียนรู้ใดบ้างอยู่ในชุมชน
- 5) ไม่มีนโยบายชัดเจนจากหน่วยงานกลางว่าควรจะใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนหรือไม่อย่างไร
- 6) ไม่มีการวางแผนการใช้ ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบนั้นบุคลากรผู้จัดกิจกรรมมิได้กำหนดในแผนกิจกรรมว่าจะใช้แหล่งการเรียนรู้ของชุมชนในกิจกรรมใด ขั้นตอนใด ดังนั้นจึงแล้วแต่ผู้จัดกิจกรรมที่จะใช้หรือไม่ใช้
- 7) การใช้แหล่งการเรียนรู้ยังขาดความต่อเนื่อง ใช้เพียงครั้งสองครั้งก็ไม่ใช้อีก
- 8) การติดตามประเมินผลการใช้มีน้อย ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงผลดี และผลเสีย ในการนำมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อไป

แนวทางการแก้ปัญหา มีดังนี้

- 1) จัดทำบัญชีแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อให้ทราบว่าในชุมชนมีแหล่งการเรียนรู้ใดบ้าง
- 2) ประชาสัมพันธ์แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อให้เป็นที่รู้จักของประชาชน
- 3) สร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรผู้จัดการศึกษาเพื่อให้เป็นประโยชน์ของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
- 4) นำเสนอผลการใช้ให้เห็นตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานหรือผู้จัดที่ไม่เคยใช้ประโยชน์
- 5) จัดให้มีตัวกลางหน่วยประสานงานกลางระหว่างแหล่งเรียนรู้ชุมชนกับหน่วยงาน ผู้จัดการศึกษานอกระบบ เพื่อให้เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้มากขึ้น
- 6) มีการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างหน่วยงานผู้จัดการศึกษานอกระบบเป็นระยะๆ จะทำให้แต่ละหน่วยงานได้รู้สภาพการจัดกิจกรรมของกันและกัน ได้รู้ถึงผลของการใช้แหล่งการเรียนรู้ ได้เห็นตัวอย่างการใช้ ได้หารือกันเพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคเพื่อพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
- 7) มีนโยบายสนับสนุน หน่วยงานในส่วนกลางควรกำหนดเป็นนโยบายเกี่ยวกับการให้หน่วยงานในพื้นที่ได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนในการจัดกิจกรรม อีกทั้งให้หน่วยงานในพื้นที่สนับสนุนให้ประชาชนมาใช้บริการจากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนอย่างเต็มที่

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนของประชาชน

เมื่อพิจารณาถึงสภาพของการใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน พบว่าประชาชนเข้ามาใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อย ทำให้ขาดโอกาสในการร่วมกันพัฒนาร่วมกันดูแลรักษา ร่วมสนับสนุนและส่งเสริมในด้านต่างๆ เพราะไม่เห็นถึงความสำคัญ ดังนั้นในการสร้างให้ชุมชน แต่ละชุมชนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามแนวการศึกษาตลอดชีวิต จึงควรมีแนวทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ดังนี้

- 1) รัฐบาลควรกำหนดเป็นนโยบายเพื่อสนองตอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในการรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
- 2) ควรมีการกำหนดหน่วยงานหลักที่จะรับผิดชอบในการรณรงค์เรื่องนี้ และอาจจะขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นๆ ได้
- 3) ควรรณรงค์ทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับท้องถิ่น โดยดำเนินการทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด ไปจนถึงระดับตำบลและหมู่บ้าน
- 4) ควรใช้สื่อหลากหลายประเภทในการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน และต้องมั่นใจว่าสื่อที่ใช้เข้าถึงประชาชนได้ รวมทั้งการใช้สื่อพื้นบ้านมาเผยแพร่ความรู้ เพราะสื่อพื้นบ้านสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับสภาพสังคมวัฒนธรรมของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย
- 5) ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างประชาชนด้วยกันด้วยวิธีการต่างๆ เช่น อบรมให้ความรู้แก่ผู้แทนชุมชน แล้วให้ผู้แทนชุมชนไปให้ความรู้ต่อชาวบ้าน เป็นต้น
- 6) ควรมีการติดตามผลการให้ความรู้ หรือการสร้างความรู้ความเข้าใจ ว่าวิธีการต่างๆ ใช้ได้ผลดีเพียงใด ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจเพียงใด ควรจะต้องปรับการดำเนินงานหรือไม่
- 7) การประชาสัมพันธ์ควรทำอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีความรู้ความเข้าใจบ้างแล้วก็ตาม แต่ควรประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง

2.3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนประเภทต่างๆ

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนในชุมชน เป็นสถานที่ที่เสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิชาการ ตลอดจนภูมิปัญญาของชุมชน อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตของคนในชุมชน ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ และมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ซึ่งสามารถจำแนกรูปแบบของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนประเภทต่างๆ ที่สำคัญได้ดังนี้

2.3.1 ห้องแสดงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป็นส่วนที่แสดงถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะ จารีต ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของชุมชน ซึ่งมีอัตลักษณ์และความเชื่อประเพณีเป็นของท้องถิ่น ซึ่งห้องแสดงวัฒนธรรมมีการจัดแสดง เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิต และวัฒนธรรมเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

2.3.2 ห้องอินเทอร์เน็ตชุมชน

เป็นส่วนที่ส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันโลกของเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดน และเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้เข้าถึงเทคโนโลยี และจัดบริการสืบค้นเฉพาะที่เป็นความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้

2.3.3 ห้องวิชาการชุมชน

เป็นสถานที่จัดประชุมสัมมนา ฝึกอบรมหัวข้อต่างๆ เช่น เรื่องภาษา การเลี้ยงลูก แนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มุมพัฒนาการศึกษาด้วยตนเอง เช่น มุมสายสามัญของการศึกษานอกโรงเรียน มุมมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มุมมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น เป็นสถานที่จัดกิจกรรมกลุ่มพัฒนาความรู้ในชุมชน และเป็นห้องถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ซึ่งจัดบริการแก่ชุมชน บุคคล หรือหน่วยงานภายนอก นอกจากนี้ยังเป็นจุดถ่ายทอดความรู้ด้านต่างๆ เช่น สารคดี ประวัติศาสตร์ต่างๆ องค์กรความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก เยาวชน และประชาชนในชุมชน

2.3.4 ห้องเรียนรู้กลุ่มอาชีพชุมชน

เป็นส่วนเผยแพร่ผลงานกลุ่มอาชีพ การดำเนินงาน การรวมกลุ่ม การฝึกและพัฒนาอาชีพ และเป็นโอกาสทางการตลาดของกลุ่มอาชีพในชุมชน จะได้สัมผัสกับการทำงานกลุ่มอาชีพอย่างแท้จริง

2.3.5 ร้านค้าชุมชน

เป็นส่วนส่งเสริมการเรียนรู้การค้าเงินเชิงธุรกิจร่วมกัน เพื่อการพัฒนาก้าวไปเป็นรูปแบบของสหกรณ์ชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนเน้นการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตจากชุมชน และดำเนินการตลาดร่วมกับชุมชน ซึ่งร้านค้าชุมชนจัดบริการสินค้าราคาต้นทุนต่ำเพื่อเป็นทางเลือกของผู้บริโภคในชุมชน และเป็นศูนย์จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากชุมชน หรือสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีมุมข้อมูลสินค้า มุมแคตตาล็อกสินค้าและผลิตภัณฑ์ ศูนย์สาริตของดีเด่นของชุมชน เป็นต้น

2.3.6 ลานกิจกรรมชุมชน

เป็นสถานที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน ให้มีการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน บริการเครื่องเล่นสำหรับเด็ก มีการจัดกิจกรรมเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และสถานสหายใจครอบครัว เช่น กิจกรรมศิลปะ การร้องเพลง การเล่นเกมต่างๆ เวทีสำหรับปราชญ์ชุมชน คนเด่นคนดังมาแสดงให้ชุมชนทราบถึงความสามารถ

2.3.7 ห้องสมุดชุมชน/ห้องสมุดประชาชน

เป็นรูปแบบของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนประเภทหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันการดำเนินงานห้องสมุดประชาชนตำบล ได้มีการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนประเภทนี้ ให้บริการหนังสือทุกประเภทตั้งแต่พัฒนาการของเด็กเล็ก เยาวชน ผู้สนใจเฉพาะด้าน และมีบริการสื่อวารสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่มีความทันสมัย แหล่งที่มาของหนังสือ นอกเหนือจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานเอกชน และประชาชนทั่วไป ที่ต้องการเห็นคนมีการอ่านหนังสือและมีความรู้มากขึ้น

2.3.8 ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน

เป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชนอีกประเภทหนึ่งที่ได้มีการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงาน เป็นที่ให้ประชาชนได้รับทราบข่าวสารและความรู้ต่างๆ ส่งเสริมการอ่านหนังสือและป้องกันการลืมนหนังสือ รวมทั้งเพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านหนังสือของประชาชน

2.4 ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน

2.4.1 ประวัติความเป็นมา

ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2498 ได้กำหนดว่า ประชาชนชาวไทยทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาในโรงเรียนจนกระทั่งอายุครบ 15 ปี หรือเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงจะถือว่าพ้นเกณฑ์บังคับ และต่อมาในปี พ.ศ. 2504 รัฐบาลได้ขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปถึงประถมศึกษาปีที่ 7 แต่ในชนบท มีเด็กจำนวนน้อยที่ได้มีโอกาสศึกษาต่อสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และยังขาดการคมนาคม การติดต่อสื่อสาร ทำให้เด็กที่เรียนจบจากโรงเรียนแล้วไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือหรือเขียนหนังสือ ในที่สุดก็จะลืม กลายเป็นคนไม่รู้หนังสือไป

ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชนเดิมใช้ชื่อว่า “ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน” ได้เริ่มทดลองจัดขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2514 โดยกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษาในสมัยนั้น ได้จัดทำโครงการทดลอง จัดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านขึ้น โดยเลือก 75 หมู่บ้านของอำเภอเกาะคาและกิ่งอำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปางเป็นหมู่บ้านทดลองตามโครงการ เมื่อได้ทดลองดำเนินงานไปได้ครบ 1 ปี ผลปรากฏว่าประชาชนให้ความสนใจและร่วมมือเป็นอย่างดี มีการจัดตั้งคณะกรรมการในระดับหมู่บ้านเพื่อรับผิดชอบ โดยจัดผู้ดูแลรักษาสถานที่ ตลอดจนจัดหาอุปกรณ์เครื่องใช้ที่จำเป็นและเอกสารสื่อพิมพ์เพิ่มเติม ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ได้ดำเนินการจัดตั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน โดยใช้งบประมาณเป็นค่าซื้อหนังสือพิมพ์ให้แห่งละ 3 ฉบับต่อวัน (เป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น 1 ฉบับ และเป็นหนังสือพิมพ์ตามคณะกรรมการระดับหมู่บ้านคัดเลือกอีก 2 ฉบับ) และยังได้รับแจกสารผู้ใหญ่ (Wall Newspaper) เดือนละ 2 ครั้ง นอกจากนี้ยังได้รับหนังสือวารสารหรือเอกสารอื่นๆ จากกรมการศึกษานอกโรงเรียน หรือหน่วยงานอื่น หรือมีผู้บริจาคให้ และในปี พ.ศ. 2517 กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ได้จัดประชุมสัมมนาเจ้าหน้าที่กำหนดแนวทางปรับปรุงวิธีการจัดตั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ฯ ใหม่ โดยร่วมกันสร้างเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของที่อ่านหนังสือพิมพ์ฯ ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงที่อ่านหนังสือพิมพ์ฯ ที่ตั้งไว้เดิม ตั้งแต่ พ.ศ. 2515 จำนวน 854 แห่ง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2524 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน พ.ศ. 2524 มีผลให้เปลี่ยนชื่อเป็น “ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน” ตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2524 เป็นต้นมา

ในปี พ.ศ. 2528 กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน พบว่า ในด้านการเปลี่ยนแปลงประชาชนโดยส่วนรวมในหมู่บ้านที่มีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ในระดับปานกลาง โดยมีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1) โอกาสในการรู้ข่าวสาร 2) ความร่วมมือในท้องถิ่น 3) นิสัยทางการอ่าน 4) ความสามารถทางการอ่าน 5) การพึ่งตนเอง 6) การแสวงหาความช่วยเหลือจากภายนอก 7) อัตราการรู้หนังสือและการปรับปรุงอาชีพ ส่วนผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ 7 ประการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ 1. ความพึงพอใจต่อลักษณะการจัดที่อ่าน 2. การมีส่วนร่วมของหน่วยงานอื่น 3. อัตราการรู้หนังสือของประชาชน 4. การมีส่วนร่วมของประชาชน 5. การนิเทศตรวจเยี่ยม 6. การมองเห็นความสำคัญของการอ่าน และ 7. ความสะดวกในการเดินทางไปใช้ ทั้งนี้ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชนไม่เพียงแต่เป็นที่อ่านหนังสือเท่านั้น แต่ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชนที่ดี จะต้องเป็นศูนย์รวมข้อมูล ข่าวสารของหมู่บ้านอีกด้วย

2.4.2 จุดมุ่งหมายของที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน

- 1) เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ
- 2) เพื่อส่งเสริมการอ่านและป้องกันการลืมนั่งหนังสือ
- 3) เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่ประชาชน

2.4.3 ความสำคัญของที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน

- 1) เป็นการป้องกันมิให้ประชาชนลืมนั่งหนังสือ โดยการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีเอกสารสิ่งพิมพ์ไว้อ่าน เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการลืมนั่งหนังสือ และช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านให้คงอยู่ตลอดไป
- 2) เป็นแหล่งที่จะเสริมสร้างลักษณะนิสัยการแสวงหาและติดตามข่าวสารข้อมูล
- 3) เป็นแหล่งวิทยากรเพื่อชุมชน ของชุมชน และโดยชุมชนอย่างแท้จริง
- 4) เป็นแหล่งส่งเสริมกระบวนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
- 5) เป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมอื่นๆ ของคนในหมู่บ้าน
- 6) เป็นแหล่งพบปะที่จะนำไปสู่การเข้าร่วม หรือลงมือทำกิจกรรมอื่นๆต่อไป

7) ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับคนในชุมชนที่จะอภิปรายพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.5 ห้องสมุดประชาชน

2.5.1 วัตถุประสงค์ของการจัดห้องสมุดประชาชน

การจัดห้องสมุดประชาชนเป็นการให้บริการทางการศึกษาตามอัธยาศัยแก่ชนทุกชั้นทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีนิสัยรักการอ่าน และการศึกษาค้นคว้า โดยห้องสมุดประชาชนจะให้บริการข่าวสารและความรู้ต่างๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์และความเคลื่อนไหวของประเทศและของโลก นอกจากนั้นยังจัดตั้งเพื่อส่งเสริมและแนะนำให้ประชาชนมีความรู้ ทัศนคติ และสามารถปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และให้ความจรรโลงใจแก่ประชาชนในท้องถิ่น ในอันที่จะสร้างสรรค์ สิ่งที่ดีงาม และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

2.5.2 บทบาทและความสำคัญของห้องสมุดประชาชน

ห้องสมุดประชาชนเป็นแหล่งให้บริการข่าวสารข้อมูล ให้ความเพลิดเพลิน ในยามว่าง และเป็นแหล่งให้ความรู้เพื่อการศึกษาค้นคว้าและวิจัย ที่สำคัญห้องสมุดประชาชนยังเป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนรักการอ่าน เนื่องจากห้องสมุดประชาชน เป็นแหล่งข้อมูลและแหล่งความรู้ที่สำคัญแหล่งหนึ่งในสังคม ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของประชาชนในท้องถิ่น และจำเป็นต้องพัฒนาห้องสมุดประชาชนให้มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

2.5.3 รูปแบบและประเภทของการจัดห้องสมุดประชาชน

กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้แบ่งประเภทห้องสมุดประชาชนตามขนาดของห้องสมุดประชาชน เป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

- 1) ห้องสมุดขนาดใหญ่ เช่น ห้องสมุดประชาชนจังหวัด ที่เป็นอาคารขนาดใหญ่ 2 ชั้น ชั้นบนจัดให้บริการหนังสือ เอกสารทางด้านหลักสูตรต่างๆ และมีห้องโสตทัศนศึกษา หรือห้องการศึกษานอกโรงเรียน มุมมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มุมมหาวิทยาลัยรามคำแหง มุมข้อมูลท้องถิ่น ชั้นล่างจัดบริการหนังสือ เอกสารและสื่อโดยทั่วไป

2) ห้องสมุดขนาดกลาง เช่น หอสมุดศรีมิ่งคลาสิก วังไกลกังวล หัวหิน จะมีห้องต่างๆ จำนวน 5 ห้อง ประกอบด้วย ห้องเด็กและห้องครอบครัว ห้องอเนกประสงค์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ห้องหนังสือทั่วไป ห้องเฉลิมพระเกียรติ บางแห่งอาจจะมีห้องอื่นเพิ่มเติม เช่น ห้องธรรมะ ห้องบุคคลสำคัญ ส่วนห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” เป็นอาคาร 2 ชั้น โดยชั้นบนจัดเป็นห้องท้องถิ่นเกี่ยวกับข้อมูลของชุมชน ห้องเรียนนอกโรงเรียนที่ให้ความรู้ทุกประเภท และห้องเฉลิมพระเกียรติ จัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับพระราชประวัติ พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีและพระราชวงศ์ที่เกี่ยวข้อง

3) ห้องสมุดขนาดเล็ก เช่น ห้องสมุดประจำอำเภอและกิ่งอำเภอ เป็นอาคารชั้นเดียวให้บริการหนังสือและสื่อ โดยมีการจัดเป็นมุมต่างๆ เช่น มุมเด็ก มุมครอบครัว มุมวารสาร หนังสือพิมพ์ มุมหนังสือทั่วไป มุมอ้างอิง มุมเรียนนอกโรงเรียน เป็นต้น

2.5.4 ห้องสมุดประชาชนกับการศึกษาตามอัธยาศัย

สืบเนื่องจากการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย และจะสั่งสมความรู้ ทักษะ เจตคติ การรู้แจ้งและประสบการณ์ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

ดังนั้น กิจกรรมของห้องสมุดประชาชน จึงเป็นส่วนในการส่งเสริมให้ประชาชนเกิดการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งแนวคิดและหลักการในการพัฒนากิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัยที่เกี่ยวกับห้องสมุดประชาชนดังต่อไปนี้ (ทองอยู่ แก้ว ไทรสยะ, 2543)

1) ให้บริการหนังสือ สื่อประเภทต่างๆ หมายถึง กิจกรรมการให้บริการหนังสือและสื่อของห้องสมุด โดยมุ่งเสริมให้ประชาชนใช้บริการ ซึ่งจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะสามารถนำความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นการเสริมความรู้เพิ่มเติมสำหรับหลักสูตรการศึกษาประเภทต่างๆ ซึ่งกิจกรรมที่ให้บริการมีดังนี้

(1) ให้บริการหนังสือ เอกสาร วารสาร สิ่งพิมพ์
(2) การให้บริการโสตทัศนอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน วิทยุการศึกษา และโทรทัศน์การศึกษา เป็นต้น

(3) การให้บริการเชิงรุก ได้แก่ โทรทัศน์ โทรสาร และการทำสำเนาเอกสาร เป็นต้น

2) การจัดนิทรรศการ เป็นกิจกรรมการให้การศึกษาในรูปแบบหนึ่ง que แสดงให้เห็นกระบวนการของเรื่องนั้นๆ ให้ประชาชนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง อาจจะจัดในอาคารหรือภายนอกอาคารก็ได้ ซึ่งนิทรรศการจะประกอบด้วย การแสดงของจริง สิ่งจำลอง ภาพถ่าย แผนภูมิ เทป วิดิทัศน์ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เห็น ได้ฟัง ได้สัมผัสจับต้อง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยห้องสมุดประชาชนสามารถจัดบริการได้ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้ความรู้เรื่องวันสำคัญต่างๆ วันนักขัตฤกษ์ หรือเทศกาลของชุมชน
- (2) จัดเผยแพร่วิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต และการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น

(3) จัดตามความต้องการของชุมชนและกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้บริการ

2.5.5 ลักษณะพื้นฐานของห้องสมุดประชาชน (สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2533 และระเบียบมาตรฐานห้องสมุดของกรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2535)

1) การจัดการห้องสมุด

- มีกำหนดวันและเวลาที่เปิด-ปิดห้องสมุดประชาชนที่ชัดเจนและแน่นอน
- มีวันทำการอย่างน้อย 5 วันต่อสัปดาห์ และเปิดทำการวันเสาร์-อาทิตย์
- มีป้ายชื่อห้องสมุดที่ชัดเจน

2) สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในห้องสมุดประชาชน

สภาพแวดล้อมภายนอกห้องสมุดประชาชน

- มีลักษณะเป็นเอกเทศ ตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน และคมนาคมสะดวก
- ห้องสมุดขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่ตั้งแต่ 20,000 คนขึ้นไป มีเนื้อที่ใช้สอยภายในอาคารอย่างน้อย 900 ตารางเมตร และมีที่นั่งอ่านหนังสือประมาณ 250 ที่นั่ง

- ห้องสมุดขนาดกลาง ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่ตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป มีเนื้อที่ใช้สอยภายในอาคารอย่างน้อย 700 ตารางเมตร และมีที่นั่งอ่านหนังสือประมาณ 200 ที่นั่ง

- ห้องสมุดขนาดเล็กตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่ตั้งแต่ 5,000 คนขึ้นไป มีเนื้อที่ใช้สอยภายในอาคารอย่างน้อย 500 ตารางเมตร และมีที่นั่งอ่านหนังสือประมาณ 150 ที่นั่ง

- อาคารสามารถกันแดด กันฝนได้ดี

ที่ดึงดูดความสนใจ

- ภายนอกปลูกต้นไม้ประดับ หรือมีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา และมีสิ่งแวดล้อม
- มีการตกแต่งภายนอกที่ดูสวยงาม
- ใช้วัสดุก่อสร้างที่มั่นคง แข็งแรง

สภาพแวดล้อมภายในห้องสมุดประชาชน

- มีทางเข้าออกได้ทางเดียว ติดตั้งที่กันขโมย
- ทางเข้าออกอยู่ใกล้โต๊ะยืม-คืนหนังสือ
- สามารถเปลี่ยนแปลงการจัดผังวางหนังสือ สิ่งพิมพ์ได้ เพื่อไม่เกิดความจำเจ
- มีการระบายอากาศและการควบคุมความชื้นที่ดี
- มีระบบป้องกันสาธารณภัยอย่างเหมาะสมและมีมาตรฐาน
- ทาสีภายในอาคารด้วยสีอ่อน เย็นตาและดูสว่าง
- มีการตกแต่งภายในที่ดูสวยงาม
- มีที่ทำงานของบรรณารักษ์ ถ้าเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่ จะมีห้องทำงานของบรรณารักษ์จัดเป็นสัดส่วน แต่ถ้าเป็นห้องสมุดขนาดเล็ก ใช้ด้านหลังโต๊ะยืม-คืนหนังสือเป็นที่ทำงานของบรรณารักษ์

- ไม่มีเสียงรบกวนจากภายในและภายนอกของห้องสมุด
- ห้องสมุดที่มีบุคลากรจำนวนน้อย ควรมีลักษณะโปร่ง ไม่กั้นห้องโดยไม่จำเป็น
- ที่เก็บหนังสืออ้างอิง ควรจัดไว้ใกล้กับบรรณารักษ์ เพื่อสะดวกในการดูแล
- ที่จัดนิทรรศการ ควรอยู่ในที่มองเห็นง่าย และมีการจัดนิทรรศการอย่าง

สม่ำเสมอ

- ที่ทำงานด้านเทคนิค (ซ่อมหนังสือ) อยู่ด้านในห้องสมุดเพื่อไม่ให้มีเสียงรบกวน
- ห้องโสตทัศนศึกษา ควรจัดเป็นเอกเทศหรือกั้นห้องเพื่อไม่ให้เกิดเสียงดัง

รบกวน

- ที่วางหนังสือ ควรเป็นชั้นเปิด ตั้งอยู่ริมห้องด้านใดด้านหนึ่ง มีความสะดวกในการค้นหา และมีชั้นวางหนังสือสำหรับผู้ใหญ่และเด็ก
- ที่อ่านหนังสือ มีโต๊ะ เก้าอี้ที่มีจำนวนเพียงพอเหมาะสมกับผู้ที่ใช้บริการ และควรมีขนาดที่เหมาะสมกับเด็กและผู้ใหญ่ มีความมั่นคง และแข็งแรง

- ที่อ่านหนังสือเฉพาะบุคคล ซึ่งไม่ควรมียืมรบกวน
- มีการจัดมุมต่างๆ เป็นลักษณะเฉพาะ มีการจัดมุมวารสารหนังสือที่เป็นสัดส่วนมีความสะดวกสบายในการนั่งอ่าน
- มีมุมกิจกรรมต่างๆ เช่นมุมเด็ก มุมครอบครัว มุมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น มุมการศึกษาออกโรงเรียน มุมมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มุมโสตทัศนศึกษา และมุมการศึกษาทางไกล
- ป้ายประกาศ เช่นป้ายบอกหมวดหมู่หนังสือ ป้ายแนะนำการใช้หนังสือ ป้ายบอกระเบียบ มารยาทในการใช้ห้องสมุด วิธีการยืม-คืน ควรอยู่ในที่ที่สามารถเห็นได้ง่ายและมีความสวยงามดึงดูดความสนใจ
- มีที่เก็บสื่อต่างๆ เป็นสัดส่วน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีความมั่นคงแข็งแรง มีวัสดุสารนิเทศที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและความจำเป็น โดยที่วัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์จะมีลักษณะที่ผู้ใช้ บริการสามารถเรียนรู้และใช้ได้ด้วยตนเอง

3) การบริการของห้องสมุดประชาชน

- บริการยืม-คืนและบริการระหว่างห้องสมุด
- บริการแนะนำการใช้วัสดุสารนิเทศ
- บริการตอบคำถาม ช่วยค้นคว้าและบริการสารนิเทศ
- บริการแนะนำการอ่าน
- บริการชุมชน เช่น จัดห้องสมุดสาขา ห้องสมุดประชาชนเคลื่อนที่ ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน หรือการรับนิสิตฝึกงาน การให้ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุดแก่โรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียง หรือกลุ่มผู้สนใจ
- บริการสารนิเทศทางไปรษณีย์และโทรศัพท์
- จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เช่น จัดนิทรรศการ การเล่าเรื่องหนังสือ การฉายภาพยนตร์/วีดิทัศน์ การได้วาทีและอภิปราย เป็นต้น
- กิจกรรมมีความสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ห้องสมุด มีการบริการเชิงรุกในด้านต่างๆ และจัดกิจกรรมทุกประเภทที่ใช้สื่อสารสนเทศเป็นหลัก มีกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ กิจกรรมบริการยืม-คืนสื่อแบบเครือข่าย กิจกรรมจัดสื่อแบบมุมประสบการณ์ กิจกรรมบริการสารสนเทศแนะนำการใช้ห้องสมุด กิจกรรมบริการสารสนเทศ ตอบคำถามช่วยค้นคว้า

กิจกรรมสื่อเชิงรุก กิจกรรมบริการฉายวิดีโอ การยืม-คืนสื่อโสต เมนูสื่อโสต กิจกรรมบริการอินเทอร์เน็ต บริการสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) และเว็บไซต์ (Website) กิจกรรมนิทรรศการ กิจกรรมกลุ่มสนใจ กิจกรรมตามเหตุการณ์ปัจจุบัน กิจกรรมศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น กิจกรรมการเรียนการสอนการใช้ห้องสมุด กิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีการห้องสมุด และกิจกรรมบริการแนะนำคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานห้องสมุดขั้นพื้นฐานแก่หน่วยงานที่สนใจ

4) สื่อที่ให้บริการในห้องสมุดประชาชน

- มีการสำรวจความต้องการของชุมชน/ท้องถิ่นเกี่ยวกับความต้องการวัสดุสารนิเทศหรือหนังสือที่ตรงกับความต้องการของชุมชน
 - มีหนังสือและสื่อสารนิเทศที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในชุมชน
 - สื่อต่างๆ ในห้องสมุดมีมาตรฐาน มีคุณภาพดี และทันสมัย
 - มีสื่อต่างๆในห้องสมุดที่เพียงพอกับความต้องการใช้ของประชาชน
 - สื่อต่างๆอยู่ในสภาพที่ดี ไม่ชำรุด
 - ข้อมูลต่างๆมีความทันสมัย
 - สื่อต่างๆ มีหลายประเภท เช่น
 - สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ภาษาไทยและอังกฤษ วารสารภาษาไทยและอังกฤษ หนังสือวิชาการ นิตยสาร หนังสืออ้างอิง หนังสือเกี่ยวกับกฎหมาย เศรษฐศาสตร์ การส่งเสริมพัฒนาอาชีพ ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม
 - สื่อโสตทัศน์ เช่น วิดีทัศน์ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แถบบันทึกเสียงแผ่นเสียง แผ่นดิสก์คอมพิวเตอร์ ไมโครฟิล์ม
 - สื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต ข้อมูลดิจิทัล ข้อมูลรูปแบบต่างๆ
 - สื่อทดลอง เช่น สื่อทดลองทางวิทยาศาสตร์ สื่อเครื่องเล่น เกมสื่อทดลอง เพื่อคุณภาพชีวิตและการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
 - สื่อประเภทชุดตรวจสอบ
 - สื่อสาริต เช่น สื่อสาริตประเภทภาพ แผนภูมิ ป้ายนิเทศ หุ่นจำลองสื่อสาริตประเภทโสตทัศน์และคอมพิวเตอร์